

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

Recht op Migratie
VZW

17/09/2023

Opendeurdag Vluchtelingenhuis

12u-12u20 Ontvangst met bubbels en Koerdische hapjes van Rouchan
12u20-14u Buffet (met inschrijving - ter plaatse te betalen)

*Kefta (Noord Afrikaanse gekruide gehaktballetjes in tomatensaus)
Doro Wot (Ethiopische stoofpotje met kip en ei)
Moffé (Senegalees/Gambiaans rundstoofpotje)
Witte rijst / Jollofrijst (met groenten)
Vegetarisch gerecht
Warme groenten*

Volwassenen = €22 per volwassene
Kinderen = €12 per kind (-12jr)

Vanaf 14u is iedereen welkom zonder inschrijving voor een gezellig samenzijn bij een drankje en uitgebreide dessertentafel (vrije bijdrage).
Muzikale omlistung: Bugari Express
Kinderanimatie: springkasteel en kindergrime

Voor het hoofdbuffet vragen we wel om je in te schrijven vóór 11/09/23 via de QR of via e-mail met vermelding van je naam en het aantal porties (volwassenen/ kinderen - vlees of vegetarisch) naar: info@rechttopmigratie.be

Vluchtelingenhuis Wilsele
Aarschotsesteenweg 366
3012 Wilsele

v.u. Dink De Vis, Aarschotsesteenweg 366, 3012 Wilsele

EEN MINUUT STILTE

Hedwig Van Peteghem

Iedereen weet hoe lang een minuut duurt, rekenkundig althans. Maar afhankelijk van de bezigheid waarmee die minuut gevuld wordt, zal hij voorbijvliegen ofwel vervelend zijn. Wachten, en niets anders doen dan wachten, rekt de tijd uit. Als of de tijd blijft stilstaan als we met niets bezig zijn. We willen vooruit, onze kleine en grote plannen en programma's afwerken. Economisch gezien is stilstand zelfs achteruitgang. En blijkbaar is die houding tot in ons dagelijkse doen en laten doorgedrongen.

Zo bekeken heeft één minuut stilte geen enkele zin. Bij aanslagen of rampen wordt ons gevraagd even op te houden met hollen. Wat voor nut heeft zo'n stil moment dan? Werkt zoiets wel? Heeft iemand daar voordeel bij? Met dergelijke berekenende vragen geraken we geen stap vooruit.

Menselijke en gelovige relaties vallen buiten de categorieën van opbrengst en winst. Hier werkt alleen het vruchtbaarheidsprincipe van de natuur: wij gooien de zaadjes en heel het proces wordt in werking gesteld. En het resultaat is altijd meer dan we hadden gedacht.

Vraag me niet hoe, want zo slim ben ik niet. Ik zie wel dat moeders (en ook vaders en grootouders) uren op een bank kunnen zitten terwijl de kinderen zich uitleven in de speeltuin.

Ik weet dat de tijd die iemand aan een ziekbed doorbrengt, niet voor niets is. Het is een manier van verbonden aanwezig zijn, de ander niet alleen laten, ook al is dat het enige wat we kunnen doen. De tijd die we maken voor een ander is nooit verloren, ook als we niets doen.

Eén minuut stilte werkt net op dezelfde manier. Wacht maar niet op waanzinnige aanslagen en onschuldige slachtoffers: achter elke deur op de parochie gebeurt wel iets dat uw minuut verdient. Als „één dag voor de mens als duizend jaren is voor God” (2 Petrus 3, 8), dan kan uw klein beetje tijd ook wonderen doen.

Dit cursiefje werd geplukt uit Opkikkertjes (Halewijn, Antwerpen, 2006). Het boek is inmiddels uitverkocht bij de uitgever.

Met dank aan de Blauwput-gemeenschap voor dit opkikkertje.

Hoop geeft moed

Eén sprankel is genoeg om het donker te verlichten.

Eén genster volstaat om je hart te verwarmen.

Een zuchtje is al voldoende om je hoofd op te ruimen.

Hoop geeft licht waar je het niet ziet zitten.

Hoop geeft zuurstof als je op je adem trapt.

Hoop stuwt ons voort, ook in moeilijke dagen.

Om te gaan voor wat in ons brandt. Om niet bij de pakken te blijven zitten.

Om de verandering te zijn, waar we naar verlangen.

Hoop is ons verzet tegen de onverschilligheid.

Hoop beweegt.
Hoop engageert.
Hoop geeft moed.

Durf jij hoop te hebben?
Heb jij de moed om hoop te zijn?

Bond Zonder Naam

Colofon

DIENST PAROCHIEBLADEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lanno@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Mathieu Voets, Vollhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op 0492 319215

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 17 september 2023

24e zo door het jaar

10u. Viering

Voorganger: Pr Ghislain Kasereka

smm

Assistent: Gaston Eysermans

Lector: Mieke Cantineaux

Zang: Sint-Cecilia koor Vremde

Orgel: Koororganist

Zondag 24 september 2023

25e zo door het jaar

10 u. Viering

Voorganger: Zonopastor Rony Timmermans

Lector: Robrecht Dehaen

Zang: Mieke Cantineaux

Orgel: Anna Rusakova

Viool: Sofia Cammaerts

Mieke Cantineaux zal voor ons enkele delen van het Stabat Mater van Vivaldi en het Pie Jesu van Fauré. Daarnaast zal Sofia Cammaerts (dochter van organist Anna) op haar viool het Concert n.1 brengen van M. Bruch (deel 1) en speelt ze ook het Preludium c-moll van Bach en een etude van H. Bertin op piano.

SINT-ANTONIUS

Zondag 17 september

24ste zondag door het jaar A

11 u. viering met CD-muziek

Voorganger: Myriam Neves

Assistent: Mirjam Van Lammeren

Lector: Ann Henderickx

Homilie: Myriam Neves

Beelden: Leo Swinnen

Zondag 24 september

25ste zondag door het jaar A

11 u. viering met koor- en samen-
zang

Voorganger: pater Fons Swinnen SJ

Assistent: Mieke Vanhooymissen

Lector: Liliane Wagemans

Homilie: pater Fons Swinnen SJ

Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10.30 u.

zo 17 september

zo 1 oktober

zo 15 oktober

wo 1 november - Allerheiligen

zo 12 november

zo 26 november

Een brief van pastoor John Miller Garnica Abril

Pater John Miller Garnica Abril © Caracas Hulpfonds

Beste vrienden van het Caracas Hulpfonds,

Twee jaren geleden benoemde me de aartsbisschop van Caracas tot pastoor van Sint Jan Evangelist in Campo Rico. Als seminarist liep ik hier ooit stage, zodanig dat ik terecht kwam in een bekende omgeving. Oorspronkelijk ben ik niet van dit bisdom, ook niet van Venezuela. Ik ben afkomstig uit Columbia, geboren in Zipaquirá, waar de bekende kathedraal van zout staat. Om mijn priesteropleiding te voltooien ben ik in Caracas in het seminarie van het neocatechumenaat terechtgekomen.

Regelmatig ben ik op het parochiecollege voor catechese en de viering van de eucharistie. Steeds probeer ik er iets hoopvol van te maken, omdat zowel de studenten als de leraars lijden onder de economische crisis. Niet alleen de lonen, ook het didac-

tisch materiaal is tot een minimum herleid.

Regelmatig organiseren we, college en parochie samen, een gemeenschappelijke soep. Telkens komen er een 300 tal mensen op af voor hun portie, ieder met zijn kommetje. Zo'n soep bestaat uit klein gesneden vlees, groenten en knolvruchten. De onkosten hiervan worden meestal gedekt door vrienden van buiten de parochie. Kleinere bijdragen komen ook wel van Campo Rico zelf. Het valt telkens op dat mensen waarvan men dacht dat ze er eigenlijk beter voor stonden, ook met hun kommetje staan aan te schuiven. Ondanks alle moeilijkheden gaan we verder en proberen we mekaar te steunen. De studiebeurzen van het Caracas Hulpfonds zijn een flinke steun voor veel families, vroeger misschien voor boeken of schrijfmateriaal, tegenwoordig om iets te eten voor ze naar school gaan. In de parochie hechten we veel belang aan de vorming van gemeenschappen vanuit het evangelie. Het doet plezier te zien hoe mensen mekaar voorhelpen, nadat ze mekaar hebben gevonden in de boodschap van Jezus Christus.

Aan iedereen mijn beste groeten. Dank voor alles en denk aan ons in uw gebeden.

Wie steunen wil zijn wij heel dankbaar!
Rekeningnummer van het Caracashulpfonds BE06431022480122

VERHAAL VAN DE WEEK

Buienradar

Nat worden in de regen is niet meer van deze tijd. Als je bij wisselvallig weer aan een wandeling begint, check je haast automatisch even de buienradar. Die wordt steeds preciezer en de kans dat je toch door een regenbui wordt overvallen, is klein. Je kunt bovendien zelfs zien hoe stevig de bui is, die eraan komt, en je dus wapenen: met een paraplu, een regenjas of laarzen.

Mijn vader keek gewoon naar de lucht als wij er op uit trokken. Soms had hij het bij het rechte eind, soms niet. 'Uit die wolk komt regen', voorspelde hij en dan fietsten wij extra hard om de bui voor te blijven. Als we dan toch het onderspit moesten delven, waren we vrolijk buiten adem en was het haast een opluchting om nat te worden.

Met de buienradar heb ik mezelf al veel uitgerende tochtjes bespaard. Maar het plezier van samen nat te worden, van daarna op de mat onze natte kleren uit te trekken, van onze druipende haren te drogen met handdoeken uit de keuken, van samen iets warm te drinken om te stoppen met rillen, dat had toch ook wel iets. Wellicht vooral achteraf, dat besef ik best.

En als ik al eens vergeet op de buienradar te kijken, is dat alleen uit nostalgie.

Kolet Janssen
gepubliceerd op 26 juli 2023 (<https://www.koletjanssen.be/blog/buienradar/>)

Goede vrienden

Het ouderschap kent vele vreugdes. Die zijn verschillend op elke leeftijd van je kinderen. Een van de mooiste gelukjes als je volwassen kinderen hebt, is om te zien hoe ze goede vrienden hebben en zijn. Hoe ze lief en leed kunnen delen met vrienden die je soms ook al als kind of tiener hebt gekend. Hoe ze omringd zijn als hen iets overkomt, zodat ze bij leeftijdsgenoten op verhaal kunnen komen. Want als ouders kun je al heel gauw lang niet alles opvangen. En het delen van het dagelijks leven gaat vaak makkelijker met mensen in gelijkaardige omstandigheden. Tegen hen kunnen ze stoom afblazen zonder te moeten denken aan kwetsbare ouderzietjes. Het is even fijn om te zien hoe ze zelf goede, lange en trouwe vriendschappen hebben met anderen. Dat ze opkomen voor elkaar en elkaar niet in de steek laten. Onbewust heb je dat altijd gehoopt en als het dan ook echt gebeurt, ben je er terecht

blij om. Zou God ook blij geweest zijn met de vrienden van Jezus? Met die stijfkop van een Petrus, die sneller handelde dan nadacht, maar die diep vanbinnen zo trouw als een rotsblok was? Met de twijfelende Thomas, die er uiteindelijk toch helemaal voor ging? Met die twee broers die graag op de beste plekjes wilden zitten? Met Maria van Magdala en Salome en die andere vriendinnen die mee dachten, discussieerden en werkten, ook al kregen ze in de teksten minder aandacht? Met dat zootje ongeregeld waarmee Jezus rondtrok ging het uiteindelijk allemaal verder. Waar Jezus van droomde, leeft nog altijd. Het beste bewijs dat het echt wel goede vrienden waren.

Kolet Janssen
gepubliceerd op www.kerknet.be op 26 september 2021 (<https://www.koletjanssen.be/blog/goede-vrienden/>)

Met dank aan

KESSELINDE

Sint-Franciscusparochie

TAU

FRANCISCAANSE
SPIRITUALITEIT
VANDAAG

Ontdek mee Franciscus en Clara

Vanaf oktober 2023 starten we met ons **2de jaar: "Op weg met Franciscus en Clara"**

Het **thema** van dit jaar is: "De geschriften van Franciscus en Clara"

De bijeenkomsten lopen **van oktober tot mei**.
De concrete data zijn:

2 oktober - 6 november - 4 december - 8 januari
- 12 februari - 11 maart - 15 april - 13 mei

2 enthousiaste sprekers begeleiden ons tijdens deze avonden: Brigitte Puissant en Francine Demarsin wisselen elkaar af.

De avonden starten om 19.30 u en eindigen om 21.30u.

Locatie: Parochiezaal Sint-Franciscusparochie,
Tiensesteenweg 190, 3001 Heverlee

Avonden rond Franciscus & Clara

2de jaargang

De kostprijs is 5 euro voor de spreker
+ 1 consumptie ter plaatse (gebruik zaal).

Laat je net zoals vorig jaar troosten, inspireren of verrassen. De deelnemers waardeerden vorig jaar de 'authenticiteit' en 'zachtmoedige' begeleiding van Brigitte en Francine.

Heb je interesse dan mag je mailen naar lieven.Dries@telenet.be

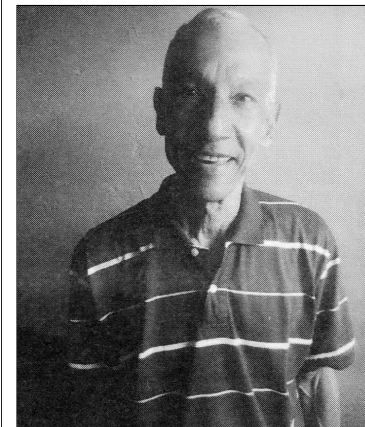
We beperken het aantal deelnemers tot een 12-tal personen per avond. De inschrijvingen tellen in functie van binnenkomen. (Eens ingeschreven verwachten we ook dat je aanwezig zal zijn.)

Heel graag tot dan.

Lieven Dries
Pastoraal coördinator Pastorale zone KesseLinde
Pastoraal werker Sint-Franciscusparochie

CARACASHULPFONDS

Interview met Francisco Rodriguez

Francisco Rodriguez

Onze trouwe medewerker ter plaatse heeft me vergezeld bij de interviews. Zelf heeft hij 17 studenten van het Hulpfonds onder zijn hoede. Ze wonen allemaal in zijn omgeving zodat hij een vrij goed contact met hen en hun familie kan onderhouden.

Volgend jaar is Francisco 50 jaar getrouwd, een huwelijk dat Padre Eugenio nog heeft ingezegend in 1974. Verder verzorgt hij nog een basisgemeenschap uit die tijd. Het is de enigste die zo lang heeft stand gehouden. Het is een kleine gemeenschap van 7 mensen die nog maandelijks samenkomen, een lezing doen uit de Heilige Schrift en zich daarover bezinnen. Ze proberen de tekst toe te passen op hun leven in de barrio.

De familie van Francisco laat duidelijk zien wat er aan het gebeuren is in Venezuela. Zoraida en hij hebben vier kinderen, twee zonen en twee dochters. Een woont in Spanje, een ander in Californië (USA) en een derde in Argentinië. De vierde woont in Caracas. Ze heeft werk en een gezin. Ze zorgt ook nog voor haar grootmoeder, de moeder van Francisco.

Francisco is en blijft de toegewijde man, bekommerd om het wel en wee van de barrio.

Tegenwoordig gaat hij veel naar zijn hoogbejaarde moeder, maar staat toch altijd paraat voor de parochie: ziekenbezoek, catechese, vergaderingen, enz...

Hij is de man die het best de parochie kent, wat ze vroeger was ten tijde van Padre Eugenio en wat ze vandaag is. De vele priesters die we hier gekend hebben, konden altijd op hem rekenen.

Wie steunen wil zijn wij heel dankbaar!
Rekeningnummer van het
Caracashulpfonds
BE06431022480122

STILTE

Stilte is een op zichzelf staand fenomeen. Het is niet alleen maar een fase die optreedt als het geluid ophoudt. Stilte is een oer-fragment in de schepping.

Wie de stilte kan horen heeft betere oren dan wie alleen maar het geluid horen kan.

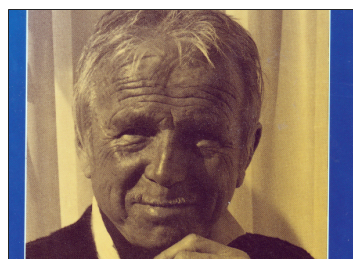
Ik wandel in het Spanderswoud, het mooie Gooise bos, gehavend weliswaar, maar toch staan de oude bomen er nog in al hun majesteit te pronken in de zon.

Roerloos... bladstil. Een verademing.

Ik zie het aan de weinige mensen die ik tegenkom. Ze genieten.

Maar als dan opeens die ongerepte stilte aan flarden wordt gescheurd door zo'n onbeschoft bulderend straalbeest in de lucht, dan stijgt een mens toch wel even het schaamrood naar de kaken.

Uit "75 WOORDEN" van Toon Hermans

Vaak is stilte het beste antwoord

BZN

Koen Geens zorgt voor primeur

Op 24 augustus was Koen Geens de vierde en laatste gast van de tweede editie van De Preekstoel in onze abdijkerk. Ooit kandidaat-premier van ons land, zakte de gewezen minister van financiën, van justitie en vice-premier en thans volksvertegenwoordiger af naar Vlierbeek voor een heuse primeur. In lang vervlogen tijden riep de pastoor zoals elders in Vlaanderen vanop de preekstoel op om voor bepaalde politici en een bepaalde partij te stemmen, maar nooit eerder nam een politicus in functie zelf het woord vanop onze preekstoel. Die eer was weggelegd voor Koen Geens onder het goedkeurend oog van hulpbischop Koen Vanhoutte.

En hij deed dat met verve. Enthousiast en met overtuiging nam hij het talrijk opgekomen publiek mee in een rollercoaster van gedachten en quotes om duidelijk te maken wat het voor hem betekent wanneer hij zegt 'ik ben christelijk gelovig'. Nu eens hoorden we de prof doceren, dan weer de advocaat pleiten of de volksvertegenwoordiger zijn visie uitdragen. Zo sprak hij zich expliciet uit tegen het celibaat en de houding van de kerk tegenover ho-

moflie, riep hij op tot meer verdraagzaamheid ('mekaar vérdragen'), onderstreepte hij het belang van vergeving en van de liefde als alles overheersende deugd ('neem een beslissing alsof je ze zou nemen voor iemand die je doodgraag ziet').

Stof tot nadenken te over en meteen een uitnodiging om zijn gedachten rustig na te lezen in een intussen uitverkocht boek met als toepasselijke titel 'Wat ik ervan begrijp', wel nog verkrijgbaar als e-book, en in een in september te verschijnen boek 'Gedacht', een neerslag van het innerlijke leven van een bevoorrecht getuige van de voorbije tien jaar: een academicus, een politicus, maar bovenal een optimist. En uiteraard stof tot napraten in de intussen vertrouwde Pandtuin.

De vraag naar een derde editie in 2024 was niet van de lucht. Een mooier compliment is niet denkbaar voor de velen die meewerkten aan de editie 2023, van het brainstormen vooraf, het contacteren van de sprekers, het opmaken van de flyers, het klaarzetten van de stoelen, de muzikale omlijsting tot

het tappen, bedienen en opruimen nadien.

Voor en na de getuigenis gaven onze huisorganist Paul Van Hooff en huisfluitiste Odette Meyers andermaal het beste van zichzelf met orgel- en blokfluitmuziek van Johan Sebastian Bach en zijn zonen Carl Philipp en Johan Christian.

Meer info: https://www.abdijvanvlierbeek.be/de-preekstoel/?pag_titel_nl_link=depre

Tekst © Hans Smeyers
Foto's © Dirk Motmans

Caracashulpfonds

Beste lezer en sympathisant,
Net voor zijn vertrek naar Venezuela bezorgde Pater Willy Polders ons enkele van zijn pennenvruchten.
Eerst dompelt hij ons onder in de geschiedenis van de laatste vijftig jaar in Venezuela. Daarna bericht hij ons over enkele studiebeurs studenten.

We wensen u veel leesgenot.
Het bestuur

EEN BROKJE GESCHIEDENIS

Bij dit schrijven ben ik nog in België, klaar om deze week opnieuw naar Caracas te vertrekken. Lang geleden heb ik dit ooit nog gedaan samen met Padre Eugenio. Ik geloof dat het in 1975 was, toen we de trein namen richting Luxemburg, waar we op het vliegtuig stapten voor Barbados, een eiland in de Caribische zee dicht bij Venezuela. Vandaar vlogen we toen verder tot in Caracas.

Voor het eerst vertrok ik naar Caracas in 1969, het jaar dat de nieuw verkozen president Rafael Caldera aan de macht kwam. Dat was toen de derde democratisch verkozen president sinds de val van de dictator Pérez Jiménez in 1958. Na Rafael Caldera zijn er nog verschillende presidenten geweest tot Hugo Chavez in 1999 aan de macht kwam, een naam die wel meer bekend is in België. De huidige president Nicolas Maduro heeft hem opgevolgd toen hij overleed in 2013. We zitten dus nog steeds in het tijdperk van Chavez, de man die destijds zoveel verwachtingen heeft losgeslagen.

Als ik nu terugblik op al die jaren en op de regeringen die aan het bewind zijn geweest, dan zie ik eigenlijk geen vooruitgang, wel veel menselijke falen. Telkens als een andere president aan het bewind kwam was er iets als 'Nu gaat het gebeuren, het beloofde land is in het zicht'. Ik mag hierbij niet twifelen aan de goede bedoelingen, maar het is zoals men hier zegt: 'We zien gezichten, maar niet het hart en nog minder wat er zich in het hoofd afspeelt'. Verder bestaat er ook nog iets als onbekwaamheid, eigenbelang, druk van buitenaf of tegenwerking, enz... We kunnen misschien aan de woorden van Sint-Paulus denken. Hoewel hij het niet over politiek had zei hij: 'Wat ik wil doen, doe ik niet; wat ik niet wil doen, dat doe ik'. Dikwijls wordt me gevraagd of Venezuela in vergelijking met vroeger erop vooruitgegaan is. Het antwoord is negatief. Het was vroeger eerder beter dan nu. Vijftig jaren geleden was er ook armoede in de barrios, maar er kon aan gewerkt worden. Studeren was een optie voor een beter leven. Nu blijft men verplicht arm, ook als men iets van zijn leven wil maken. De bizar lage

Pater Willy Polders

lonen zijn als een hoge muur van gewapend beton waar men tegen te pletter loopt. Bepaalde mensen leggen er zich bij neer of troosten zich met de gedachte dat het voor iedereen zo is. Maar vele anderen voelen zich machteloos en worden er depressief van. Voor hen is de enige uitweg emigreren naar andere landen waar er nog mogelijkheden zijn. Ik wil niemand de verantwoordelijkheid voor deze sombere tijden in de schoenen schuiven. Later zal het wel duidelijk worden hoe het zo ver is kunnen komen.

Als ik hierbij nu denk aan onze studiebeurs studenten van Campo Rico, bewonder ik zowel de ouders als de verantwoordelijken ter plaatse die zich blijven inzetten voor de vorming van de jeugd. Het is geloven in een betere toekomst en er zich op voorbereiden. Wellicht zullen er onder onze studenten een aantal emigreren naar andere landen. Dan nog blijft het uiterst zinvol hen te steunen. Wie emigreert met een diploma op zak is vlugger klaar om zich elders te integreren. Dat komt ten goede aan de familie die in Venezuela is achtergebleven, zeker voor de oudere bevolking die niet meer kan uitwijken naar andere landen. Niet lang geleden hoorde ik nog van een huisvader: We sterven niet van honger omdat onze twee zonen ons geld opsturen, de één vanuit Spanje en de andere vanuit Columbia. Gelukkig zijn er nog altijd lichtpunten in de duisternis. Aan alle vrienden van het Caracas Hulpfonds mijn beste groeten en oprechte dank voor uw edelmoedige bijdrage.

Pater Willy Polders

Wil je nader kennis maken met de werking van het Caracashulpfonds, kan je terecht bij Eddy Deroost, Verenigingstraat 41 3010 Kessel-Lo. Tel. 016 25 35 23. Wie steunen wil zijn wij heel dankbaar!

Rekeningnummer van het Caracashulpfonds
BE06431022480122

Kleur iemands dag schenk een lach!

Als je over kleinigheden valt lig je gedurig plat

BZN

